

Μαθήματα Νεοελληνικής Ιστορίας

Το έντονα κωμικό, πρωτότυπο, ιδιαίτερα εμπνευσμένο έργο της Πένυς Φυλακτάκη *Μαθήματα Νεοελληνικής Ιστορίας* παρουσιάζει το **Θέατρο Έξω από τα Τείχη** (Πανεπιστημίου 2, Ευαγγελίστρια, τηλ. 2310210308, 6937234894), σε σκηνοθεσία **Βαγγέλη Οικονόμου**. Ένα νέο ζευγάρι καταφθάνει ένα απόγευμα του Φλεβάρη στην εκκλησία Παναγία των Κλεφτών μαζί με τη μητέρα του γαμπρού και τον πατέρα της νύφης για να παντρευτούν. Τα σχέδιά τους, όμως, ανατρέπονται καθώς αποκλείονται λόγω μιας τρομερής χιονόπτωσης μέσα στην εκκλησία μαζί με τον ιερέα της ενορίας κι έναν ξένο, έναν μετανάστη, ο οποίος κρυφά έχει βρει κατάλυμα στο χώρο προκειμένου να προφυλαχτεί από το κρύο. Τις ατέλειωτες, δύσκολες ώρες του εγκλεισμού οι ήρωες θα αναγκαστούν να πάρουν σκληρές και σοβαρές αποφάσεις, θα αποκαλύψουν τους φόβους και τις αδυναμίες τους, και τελικά θα δείξουν τον πραγματικό εαυτό τους. Τα προσώπια πέφτουν και η αλήθεια αποκαλύπτεται. Δυστυχώς, όμως, όλα έρχονται στο φως μόνο και μόνο για να βυθιστούν και να εξαφανιστούν εκ νέου στο σκοτάδι. Οι ήρωες της Φυλακτάκη, αν και η πραγματικότητα τους κοιτά κατάματα, επιλέγουν να αδιαφορήσουν και να αφεθούν ξανά για ακόμα μια φορά στην ασφάλεια της υποτιθέμενης άγνοιας. Ενώ τα γεγονότα είναι αδιαμφισβήτητα πλέον και οι μάσκες έχουν πια χαθεί, οι ήρωες επιδεικτικά επιλέγουν να παραβλέπουν την αλήθεια και το ποιοι πραγματικά είναι, συνεχίζοντας να δρουν και να πράττουν σαν να μη συνέβη απολύτως τίποτα το άξιο λόγου. Δε θ' ακουστεί καμία φωνή, δε θα δοθεί καμία εξήγηση, δε θ' αποδοθούν ευθύνες. Όλα είναι καλώς καμωμένα, η ζωή θα ξαναβρεί τους προηγούμενους ρυθμούς της, ενώ ο γάμος θα γίνει κανονικά. Ο σκοπός αγιάζει τα μέσα, η επιφάνεια επισκιάζει την ουσία και τελικά η συνομωσία της σιωπής θριαμβεύει. Η συγγραφέας κατορθώνει κάτι εντυπωσιακό. Μέσω μιας κωμωδίας, με γρήγορες ατάκες, έξυπνους διαλόγους, αλλά κυρίως με πολύ –κάποιες φορές πικρό- χιούμορ φέρνει τους θεατές αντιμέτωπους με τον ίδιο τους τον εαυτό, καθώς, το άφθονο γέλιο που προκαλεί το έργο, συνοδεύεται από ουσιαστικά υπαρξιακά ερωτήματα σχετικά με το ποιοι πραγματικά είμαστε, τι ζητάμε και τι είμαστε διατεθειμένοι να κάνουμε, ποια όρια είμαστε αποφασισμένοι να περάσουμε προκειμένου να κατακτήσουμε τους πολυπόθητους στόχους.

Εξαιρετικό το σκηνικό της εκκλησίας της **Χρύσας Μάντακα** με τα πολυκαιρισμένα ξύλινα στασίδια, τις φθαρμένες εικόνες και τα κρεμασμένα από την οροφή καντήλια. Εξαιρετική και η ιδέα να υπάρχουν αναμμένα πραγματικά κεριά στο χώρο του θεάτρου ώστε να μυρίζει το σκηνικό σαν πραγματική εκκλησία. Η σκηνογράφος

κατάφερε με ελάχιστα στοιχεία να δώσει αμέσως στο κοινό την απαραίτητη αίσθηση του χώρου και της κατάνυξης που απαιτούσε το έργο. Πολύ καλή και η σκηνοθεσία. Ενδιαφέρουσες οι σκηνές όπου αποκαλύπτονται τα πραγματικά κίνητρα των πράξεων των ηρώων, καθώς η δράση εξελίσσεται πίσω από ένα σκούρο ύφασμα, αρκετά διάφανο, αλλά ταυτόχρονα και αρκετά θαμπό, ενώ η εμπνευσμένη σκηνή όπου ακούγεται ένα παλιό ελληνικό λαϊκό τραγούδι και οι ήρωες σηκώνονται και χορεύουν πιασμένοι χέρι χέρι γύρω από τη φωτιά συγκίνησε και συνεπήρε το κοινό, καθώς μίλησε κατευθείαν στην ελληνική ψυχή θυμίζοντας τα δύσκολα χρόνια όπου κύματα οι Έλληνες εγκατέλειπαν τα σπίτια τους προκειμένου να φύγουν στην ξενιτιά. Ο Οικονόμου απέσπασε από όλο το θίασο δυνατές ερμηνείες. Πολύ καλοί οι **Δημήτρης Χατζημιζαηλίδης** (γαμπρός) και **Λίζα Μιμιλίδου** (μαμά). Εκπληκτικός ο **Γιάννης Περδίκης** στο ρόλο του ιερέα. Η πραγματικά εξαιρετική ερμηνεία του δημιουργεί υψηλές προσδοκίες για τους επόμενους ρόλους.

Φιλμ Νουάρ, Δελίνα Βασιλειάδη